



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De
Imitatione Christi Libri Qvatvor**

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXXII. De abnegatione sui, & abdicatione omnis cupiditatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](#)

suum, & ideo sequebatur diluvium magnum. Cum ergo interior affectus noster multum corruptus sit, necesse est, ut actio sequens, index carrentiae interioris vigoris, corrumpatur. Ex puro corde, procedit fructus bonae vitae.

5 Quantum quis fecerit, quæritur: sed ex quanta virtute agit, non tam studiosè pensatur. Si fuerit fortis, diues, pulcher, habilis, vel bonus scriptor, bonus cantor, bonus laborator, inuestigatur: quam pauper sit spiritu: quam patiens & imitis: quam deuotus & internus, à multis tacetur. Natura exteriora hominis respicit, gratia ad interiora se conuertit. Illa frequenter fallitur, ista in Deo sperat, ut non decipiatur.

C A P. XXXII.

*De abnegatione sui, & abdicatione
omnis cupiditatis.*

FILI, non potes perfectam possi- Matt.
dere libertatem, nisi totaliter ab- 16. &
neges temetipsum. Compediti sunt 19.
omnes proprietarij, & suipsius ama-
tores,

tores, cupidí, curiosi, gyrouagi, quærentes semper mollia, non quæ Iesu Christi, sed hoc sàpè fingentes & componentes, quod non stabit. Peribit enim totum, quod non est ex Deo ortum. Tene breue & consummatum verbum: Dimitte omnia, & inuenies omnia. Relinque cupidinem, & reperies requiem. Hoc mente pertracta: & quum impleueris, intelliges omnia.

2 Domine, hoc non est opus vnius diei, nec ludus parvulorum: imò in hoc breui, includitur omnis perfectio Religiosorum. Fili, non debes auerti, nec statim deiici, audita via perfectorum; sed magis ad sublimiora prouocari, & ad minus ad hæc ex desiderio suspirare: Utinam sic tecum esset, & ad hoc peruenisses, ut tui ipsius amator non essem, sed ad nutrum meum pùre stares, & eius quem tibi præposui Patris: tunc mihi valde placeres, & tota vita tua in gaudio & pace transiret. Adhuc multa habes ad relinquendum: quæ nisi mihi ex integro resignaueris, non acquires, quod postulas. Suadeo tibi emere à

Apoc. 3

re à me aurum ignitum, vt locuples fias, id est, cælestem sapientiam, omnia infima conculcantem. Postpone terrenam sapientiam, omnem humānam & propriam complacentiam.

3. Dixi, viliora tibi emenda pro pretiosis & altis, in rebus humanis. Nam valdè vilis & parua, ac pænè obliuioni tradita videtur, vera cælestis sapientia: non sapiens alta de se, nec magnificari quærens in terra, quam multi ore tenus prædicant, sed vita longè dissentunt: ipsa tamen est pretiosa margarita, à multis abscondita.

13.

Matth.

C A P. XXXIII.

De instabilitate cordis, & de intentione finali, ad Deum habenda.

FILI, noli credere affectui tuo:

qui nunc est, citò mutabitur in aliud. Quamdiu vixeris, mutabilitati subiectus es, etiam nolens: vt modò latus, modò tristis: modò pacatus, modò turbatus: nunc deuotus, nūc indeuotus: nunc studiosus, nunc acediosus: nunc grauis, nunc

H 6 leuis